

STAVANGER KOMMUNE
Postboks 8001
4068 STAVANGER

Kontakt saksbehandler
Maren Skåden, 51 56 88 32

Lovlighetskontroll av sak om fremtidig organisering av kommunale foretak i Stavanger kommune

Seks kommunestyrerepresentanter har bedt om lovlighetskontroll av kommunestyrets vedtak i sak om framtidig organisering av kommunale foretak i Stavanger kommune og av beslutningene om inhabilitet gjort i forkant av behandlingen av saken i kommunestyret og andre folkevalgte organ. Statsforvalteren opprettholder vedtakene i saken. Vår vurdering og begrunnelse går frem i det følgende.

I brev datert 21.12.2020 signert Sissel Knutsen Hegdal på vegne av seg selv (gruppeleder Høyre) og Leif Arne Moi Nilsen (gruppeleder FrP), Henrik Halleland (gruppeleder Krf), Karl W. Sandvig (gruppeleder Pp), Jan Erik Søndeland (gruppeleder Venstre) og Christian Wedler (uavhengig) anmodes det om at Fylkesmannen (nå: Statsforvalteren) tar opp sak 114/20 «fremtidig organisering av kommunale foretak i Stavanger kommune til lovlighetskontroll av eget tiltak jf. kommuneloven (kompl.) § 27-1.

Sakens bakgrunn:

Stavanger kommunestyre vedtok i møte 14.12.2020 følgende:

1. Stavanger kommune skal ha en organisering av kommunens virksomhet som gir helhetlig politisk styring og kontroll og tjenester med ønsket kvalitet innenfor tilgjengelige ressurser. Kommunestyret vedtar derfor følgende:

- a) Stavanger byggdrift KF tilbakeføres til basisorganisasjonen.
- b) Stavanger Natur- og idrettsservice KF tilbakeføres til basisorganisasjonen.
- c) Sølvberget KF tilbakeføres til basisorganisasjonen.
- d) Stavanger boligbygg KF tilbakeføres til basisorganisasjonen, unntatt de mer forretningsmessige oppgavene i foretaket som overføres til Stavanger utvikling KF. Endelig grensesnitt mellom basisorganisasjonen og Stavanger utvikling KF fastsettes i det videre arbeidet.
- e) Stavanger utvikling KF videreføres som kommunalt foretak (KF).
- f) Stavanger Parkeringsselskap KF videreføres som kommunalt foretak (KF).

2. Kommunestyret ber kommunedirektøren starte arbeidet med å fastsette ny organisering der de kommunale foretakene som skal tilbakeføres inngår. Følgende forutsetninger skal legges til grunn for den videre prosess:

- a) Styrings- og rapporteringslinjene overføres til kommunedirektøren fra 01.01.2021.
- b) Det fremmes ny sak om oppnevning av avviklingsstyrer som skal bidra til den formelle avviklingen av foretakene som tilbakeføres.
- c) Ny organisering og innplassering av medarbeidere skal være fullført innen 30.06.2021.
- d) Ny organisering fastsettes innenfor rammene av gjeldende hovedmodell for administrativ organisering.
- e) Det skal legges fram avviklingsregnskap for foretakene som tilbakeføres senest i forbindelse med årsregnskap for 2021.
- f) Berørte parter skal sikres god informasjon og medvirkning i den videre prosessen.
- g) Kommunestyret ber kommunedirektøren velge en fremtidig organisasjonsform som styrker statusen til fagarbeiderne og opprettholder de sterke fagmiljøene som er bygd opp i de kommunale foretakene.
- h) Flere av foretakene kan vise til gode resultat når det gjelder inkluderende arbeidsliv og tiltak for å redusere sykefraværet. Kommunestyret ber kommunedirektøren om å ta med seg evt læringspunkt fra dette arbeidet».

3. Kommunestyret ber kommunedirektøren legge fram forslag til nødvendige endringer i styringsdokumenter for de foretakene som videreføres. Dette skal blant annet omfatte:

- a) Revidering av vedtekter
- b) Revidering av eierstrategier
- c) Oppdatering av delegeringsreglementer
- d) Oppdatering av budsjettreglement

I forkant av at sak 114/20 ble tatt opp til behandling ble 16 kommunestyremedlemmer vurdert inhabile etter forvaltningsloven § 6 andre ledd til å delta i behandlingen av saken.

I ovenfornevnte brev datert 21.12.2020 ber klagerne Statsforvalteren vurdere lovligheten av kommunestyrets vedtak i sak 114/20 og av samtlige habilitetsvurderinger som ble gjort i forkant av behandlingen. Klagerne ønsker også at Statsforvalteren tar stilling til lovligheten av habilitetsvurderingene før samme sak var oppe i utvalg for arbeidsliv og lønn den 9.11.2020.

Klagernes anførsler:

Når det gjelder spørsmålet om habilitet anfører klagerne bl.a.:

- Omorganiseringen har hele tiden blitt behandlet som én sak, det fører til at en rekke folkevalgte blir inhabile dersom man anses som inhabil for å motta møtegodtgjørelse. De som blir vurdert inhabile vil samtidig ha en svært perifer tilknytning til de fleste av foretakene som vurderes omorganisert.
- Styremedlemmer i de foretakene som vurderes omorganisert mottar godtgjørelse for sitt arbeid i likhet andre folkevalgte utvalg jf. kommuneloven (koml.) §§ 5-1 og 5-7. Det dreier seg ikke om fastsettelse av godtgjøring for et konkret arbeid for en enkelt folkevalgt, saken har større likhetstrekk med avgjørelse av et «reglement»
- Habilitetsvurderingene er mangelfulle da man bare har vurdert det forhold at de som sitter i styret i de forskjellige KF mottar godtgjøring. Det ble opplyst hvilket foretak vedkommende hadde et verv i, om vedkommende var leder, medlem eller vara, og hvor mange ganger

vedkommende hadde møtt. Andre forhold vil også være relevante ved habilitetsvurderingen herunder:

- Hvor stor godtgjørelse den enkelte hadde mottatt, og hvor stor godtgjørelse det var påregnelig at representanten ville motta fremover.
 - Demokratiske hensyn – særlig i saker av overordnet og prinsipiell karakter. Saken som skulle behandles var av svært prinsipiell og partipolitisk karakter.
 - Saken var av overordnet karakter jf. koml. § 11-10 og omorganisering av kommunens virksomhet er et typisk politisk spørsmål som i utgangspunktet ikke berører særinteresser.
 - Kommunelovens § 11-10 gjør unntak for inhabilitet ved valg til offentlige tillitsverv og samme hensyn gjør seg gjeldende ved tap av offentlige tillitsverv gjennom politiske vedtak. Bestemmelsen må få analogisk anvendelse i saken.
 - Bestemmelsen § 11-10 unntar også fra inhabilitet når det skal fastsettes godtgjørelse til offentlige tillitsverv. Dette må også vektlegges når man skal vurdere inhabilitet som følge av tap av godtgjørelse. Klagerne peker på at utvalg som ikke er lovpålagte kan legges ned eller omorganiseres jf. koml. § 5-7 og at medlemmer i utvalget ikke ville være inhabile til å delta i en slik vurdering jf. koml § 11-10.
- Folkevalgte har møte- og stemmeplikt, og det må foreligge et rettslig grunnlag for at man fritas for denne plikten. Det foreligger ikke grunner til å fritta de folkevalgte i denne saken jf. § 11-11.
 - Inhabilitetsvurderingen er lovbundet, og det er ikke rom for politisk skjønn. Inhabilitet skal ikke brukes som et politisk redskap for å nøytralisere opposentene i en sak.
 - Medlemmer ble nektet å redegjøre for sine forhold knyttet til inhabilitet.
 - Etter forslag fra varaordfører ble den enkeltes taletid redusert til 2 minutt. Replikkadgangen ble også tatt bort. Dette er en begrensning av mindretallets grunnleggende ytringsfrihet.
 - Saken skulle ha blitt oppdelt i en sak per foretak slik at man ikke endte opp med over 20 inhabile medlemmer i kommunestyret.

Ingen ble kjent inhabile da saken var oppe i utvalg for arbeidsliv og lønn. Det går ikke frem av protokollen at spørsmål om habilitet ble vurdert. Klagerne ber Statsforvalteren vurdere habiliteten til medlemmene i utvalget og viser til at Mimir Kristjansson (Rødt) som er leder i utvalget senere ble vurdert inhabil til å behandle saken da den skulle opp i Kommunestyret.

Da habilitetsspørsmålet ble behandlet i kommunalutvalget den 01.12.2020 ble fem medlemmer vurdert inhabile. To av disse var Dag Mossige (AP) styreleder Stavanger Parkering og Frode Myrhol (FNB) styremedlem Stavanger Utvikling KF. Dette var to kommunale foretak som ikke var foreslått lagt ned.

Det anføres at habilitetsvurderingene har vært inkonsekvente. I den sammenheng vises til at varamedlemmer som hovedregel ble vurdert habile. Men at Sara Nustad Mauland (Rødt) ble funnet inhabil selv om hun bare hadde møtt en gang. Leif Arne Moi Nilsen (FrP) hadde bare møtt 6 av 10 ganger og som vara mottok han ¼ av den godtgjøring faste medlemmer uavhengig av hvor mange ganger de møter.

Da saken skulle opp i kommunestyret la ordføreren frem en liste på hvem som kunne være inhabile. Kristoffer Sivertsen (FrP) anførte at ordførerens habilitet også måtte vurderes og viste til at hun var styreleder i Stavanger Utvikling KF og at andre medlemmer i samme styre var aktuelle som inhabile. Ordfører hadde tidligere redegjort for at hun ikke anså seg som inhabil fordi hun som ordfører

mottar fastlønn. Klagerne peker på sin side på at vervet ikke inngår i det arbeidet som er tillagt vervet og at det derfor heller ikke er noe som tilsier at hun ikke kan kreve honorar. Ordføreren har også tidligere mottatt honorar fra vervet – men hun betalte det tilbake da hun selv mener hun ikke har rett til slikt vederlag. Ordførerens rolle som leder av kommunalutvalget tilsier at dersom hun er inhabil er det en feil som kan ha virket inn på vedtakets innhold når hun ikke ble funnet inhabil.

Kommunestyremøtet ble gjennomført som fjernmøte der representantene satt i hver sin sal i Stavanger konserthus. Fire av varamedlemmene deltok gjennom Teams. Disse fire kunne ikke kommunisere med de andre møtedeltakerne, kun med politisk sekretariat som tok imot stemmene deres. Deltakerne i salene kunne ikke se eller høre disse 4 deltakerne.

Statsforvalteren viser ellers til klagen i sin helhet.

Statsforvalteren varslet i brev datert 04.01.2021 at vi ville ta saken opp til vurdering av eget tiltak. Vi ba kommunen komme med eventuelle merknader til dette og til klagen innen 08.01.2021.

Ordførerens merknader:

I e-post 08.01.2021 mottok statsforvalteren og klagerne et tilsvarende svar fra ordføreren som sluttet seg til at Statsforvalteren tok opp saken av eget tiltak. Videre bemerker ordføreren bl.a.

- Veilederen til habilitet i kommuner fremhever at inhabilitet ikke er kritikkverdigg i seg selv, men det vil være kritikkverdigg dersom man ikke fratrer ved inhabilitet. Derfor er det viktig for kommunens folkevalgte å være oppmerksomme for forhold som kan medføre inhabilitet, og heller ta opp spørsmålet for ofte enn for sjeldent.
- Å fatte vedtak når medlemmer er inhabile vil kunne være saksbehandlingsfeil. Demokratiet ivaretas ved at vararepresentanter (som også er folkevalgte) tiltrer organet.
- En inhabil sin plikt til å avstå fra å fatte vedtak og tilrettelegge for vedtaket går foran møteplikt og stemmerett i kommunelovens bestemmelser.
- Det er organet selv som avgjør spørsmål om habilitet. Kommuneadvokatens vurdering er en faglig anbefaling og ikke et vedtak.
- Alle som fikk reist spørsmål ved sin habilitet fikk anledning til selv å grunngi om de anså seg som habile eller inhabile, og til å opplyse organet om det de anså som relevant.
- Organet var fulltallig under behandlingen av habilitetsspørsmålene.
- Habilitet ble vurdert etter forvaltningslovens (fvl.) § 6 andre ledd. Det kan ikke legges til grunn at første ledd etter en analogisk tolkning skal gjelde for vurderinger etter andre ledd.
- Vurderingen etter andre ledd er skjønnsmessigg, og organets skjønnsmessigg vurdering må derfor legges til grunn.
- Skulle Statsforvalteren komme til at medlemmer som ble vurdert inhabile, likevel er habile antas dette likevel ikke å være av betydning vedtaket som ble fattet. Det var møtende varamedlemmer for alle som ble erklært inhabile. Saken var godt kjent og debattert i forkant. Det må antas at møtende varamedlemmer var godt kjent med partienes synspunkter i saken.

Til behandlingen i Utvalg for lønn og arbeidsliv: Saken ble behandlet uten at habilitet ble vurdert. Det burde det ha blitt, men utvalget var første instans i behandlingen, saken ble senere behandlet i kommunalutvalget og formannskapet der habilitet ble vurdert før endelig behandling i kommunestyret. Det var innstillingen fra formannskapet som lå til grunn for kommunestyrets behandling og en eventuell saksbehandlingsfeil i utvalg for administrasjon og lønn har ikke hatt betydning for realitetsbehandlingen i kommunestyret.

Til ordfører Kari Nessa Nordtuns habilitet: Det er lagt til grunn at styreverv ikke er et eksternt verv og følgelig utbetales ikke honorar til ordfører for dette styrevervet jf. reglement for godtgjørelse § 5-2.

Til Sara Naustad Maulands habilitet: Det ble også opplyst at Mauland skulle tiltre som styremedlem i Stavanger Utvikling KF og dette var også en del av vurderingen av hennes habilitet.

Inhabilitet benyttet som et politisk redskap for å nøytralisere opponenter: Også folkevalgte som var enige i det endelige resultatet og som møtte godt forberedt ble funnet inhabile og fikk ikke delta i debatten og avgjørelsen. Dette gjaldt gruppeleder AP, gruppeleder FNB, gruppeleder MDG, gruppeleder SV, gruppeleder Rødt og gruppeleder SP. Habilitetsvurderingene traff i enda større grad partier som sitter i flertallet i denne saken.

Det er ikke riktig at medlemmene ikke fikk redegjøre for egen habilitet. De fikk imidlertid ikke delta i organets behandling av habilitetsspørsmålet jf. fvl. § 8, andre ledd.

Saken gjaldt ikke valg til offentlige tillitsverv og fastsettelsen av godtgjørelsen til disse, men spørsmål om navngitte konkrete foretak skal avvikles med den konsekvens at styremedlemmer blir fratatt et verv og et honorar man er tildelt.

Kommuneadvokatens notat gir uttrykk for en juridisk vurdering, kommunedirektøren har ikke instruksjonsmyndighet over kommuneadvokaten i faglige spørsmål. Realitetsbehandlingen ble som følge av at det kom frem at det kunne være grunnlag for inhabilitet utsatt en uke både i kommunalutvalget og formannskapet – og kommuneadvokaten fikk mulighet til å utarbeide et mer utfyllende notat. Svaret fra Statsforvalteren og professor Bernt ble gjengitt av kommuneadvokaten. Det ble votert over om saken skulle deles opp men forslaget fikk ikke flertall.

Kommunestyret ba i forbindelse med behandling av sak 5/2019 kommunedirektøren om å utarbeide en egen sak om organisering og delegering til foretakene – og om å vurdere hvorvidt noen av foretakene kan tas tilbake i kommunens egenregi. Kommunestyrets budsjettvedtak 2020 la opp til innsparing som følge av forventet reduksjon i antall kommunale foretak i perioden 2020-2023, og i handlings- og økonomiplanen for 2021-2024 ble forventningene til økonomisk besparelse ved å ta foretak i egenregi fastholdt og oppjustert.

Ingen ytterligere merknader fra klagerne

I e-post datert 12.01.2021 bekrefter Sissel Knutsen Hegdal at det ikke kommer ytterligere tilsvarende fra partiene som har signert anmodningen om lovlighetskontroll.

Statsforvalterens vurdering:

Den klare hovedregelen er at tre eller flere medlemmer av kommunestyret sammen kan kreve at departementet kontrollerer om et vedtak er lovlig, et slikt krav må fremmes innen tre uker og skal settes fram for det organet som traff vedtaket, jf. koml. § 27-1 første ledd. Etter kommuneloven (koml.) § 27-1 andre ledd kan departementet ta en sak opp til lovlighetskontroll av eget tiltak hvis særlige grunner tilsier det. I forskrift 30.08.2019 nr. 1096 er myndigheten til å kontrollere kommunale vedtak etter kommunelovens kap. 27 delegert til Statsforvalteren.

Seks kommunestyrerepresentanter har anmodet Statsforvalteren om å ta saken opp til lovlighetskontroll av eget tiltak. Klagen er sendt innen fristen på tre uker jf. koml. § 27-1 første ledd og vedtakene som ønskes kontrollert er vedtak om habilitet jf. koml. § 27-2 første ledd bokstav c samt kommunestyrets endelige vedtak i sak 114/20 jf. koml. § 27-2 første ledd bokstav a. Statsforvalteren viser til vår begrunnelse i brev av 04.01.2021 for å ta saken opp av eget tiltak og vi viser til at kommunen v/ordføreren i tilsvarende av 08.01.2021 har gitt sin tilslutning til dette.

Det går frem av koml. § 27-3 at ved en lovlighetskontroll skal det tas stilling til om vedtaket

- a) har et lovlig innhold
- b) er truffet av noen som har myndighet til å treffe et slikt vedtak
- c) har blitt til på lovlig måte

Statsforvalteren legger til grunn at klagen gjelder spørsmålet om kommunestyrets og underliggende organer sin beslutning om inhabilitet er innholdsmessig lovlig jf. koml. § 27-3 første ledd bokstav a og om vedtaket i sak 114/20 har blitt til på lovlig måte.

I forkant av at saken skulle opp til behandling i kommunestyret ble 16 kommunestyremedlemmer vurdert inhabile til å delta i behandlingen. Følgende går frem av protokollen:

«Votering inhabilitet:

Kari Nessa Nordtun (A) ble enstemmig vedtatt habil.

Marie Ljones Brekke (KrF) ble enstemmig vedtatt habil.

Christine Hartvigsen (FrP) ble enstemmig vedtatt habil.

Kjell Erik Grøsfjeld (H) ble enstemmig vedtatt habil.

Dag Mossige (Ap) ble vedtatt inhabil med 36 stemmer (Ap, FNB, MDG, SV, Rødt og Sp (1) (Dagny S. Hausken).

Arnt-Heikki Steinbakk (Ap) ble vedtatt inhabil med 36 stemmer (Ap, FNB, MDG, SV, Rødt og Sp (1) (Dagny S. Hausken).

Sissel B. Fuglestad (Ap) ble vedtatt inhabil med 36 stemmer (Ap, FNB, MDG, SV, Rødt og Sp (1) (Dagny S. Hausken).

Frode Myrhol (FNB) ble vedtatt inhabil med 36 stemmer (Ap, FNB, MDG, SV, Rødt og Sp (1) (Dagny S. Hausken).

Daria Maria Szymaniuk (MDG) ble vedtatt inhabil med 36 stemmer (Ap, FNB, MDG, SV, Rødt og Sp (1) (Dagny S. Hausken).

Eirik Faret Sakariassen (SV) ble vedtatt inhabil med 37 stemmer (Ap, FNB, MDG, SV, Rødt, Sp (1) (Dagny S. Hausken) og KrF (1) (Guri Tysse).

Mimir Kristjansson (Rødt) ble vedtatt inhabil med 37 stemmer (Ap, FNB, MDG, SV, Rødt, Sp (1) (Dagny S. Hausken) og KrF (1) (Guri Tysse).

Bjarne Kvadsheim (SP) ble vedtatt inhabil med 37 stemmer (Ap, FNB, MDG, SV, Rødt, Sp (1) (Dagny S. Hausken) og KrF (1) (Guri Tysse).

John Peter Hernes (H) ble vedtatt inhabil med 37 stemmer (Ap, FNB, MDG, SV, Rødt, Sp (1) (Dagny S. Hausken) og KrF (1) (Guri Tysse).

Nils Petter Flesjø (H) ble vedtatt inhabil med 37 stemmer (Ap, FNB, MDG, SV, Rødt, SP (1) (Dagny S. Hausken) og KrF (1) (Guri Tysse).

Mats Danielsen (FrP) ble vedtatt inhabil med 37 stemmer (Ap, FNB, MDG, SV, Rødt, Sp (1) (Dagny S. Hausken) og KrF (1) (Guri Tysse).

Jan Erik Søndeland (V) ble vedtatt inhabil med 37 stemmer (Ap, FNB, MDG, SV, Rødt, Sp (1) (Dagny S. Hausken) og KrF (1) (Guri Tysse).

Anne Kristin Vik Bruns (KrF) ble vedtatt inhabil med 36 stemmer (Ap, FNB, MDG, SV, Rødt og Sp (1) (Dagny S. Hausken).

Morten Malmin (FNB) ble vedtatt inhabil med 37 stemmer (Ap, FNB, MDG, SV, Rødt, Sp (1) (Dagny S. Hausken) og KrF (1) (Guri Tysse).

Rune Askeland (MDG) ble vedtatt inhabil med 37 stemmer (Ap, FNB, MDG, SV, Rødt, Sp (1) (Dagny S. Hausken) og KrF (1) (Guri Tysse).

Sara Nustad Mauland (Rødt) ble vedtatt inhabil med 36 stemmer (Ap, FNB, MDG, SV, Rødt, Sp (1) (Dagny S. Hausken).

Habilitet er vurdert med utgangspunkt i forvaltningslov § 6, annet ledd.

Det var 66 representanter til stede i salen ved realitetsbehandlingen av saken.»

Rettslig grunnlag

Det går frem av protokollen at Kommunestyrets beslutning er hjemlet i fvl. § 6 andre ledd som lyder: «Likeså er han ugild når andre særegne forhold foreligger som er egnet til å svekke tilliten til hans upartiskhet; blant annet skal legges vekt på om avgjørelsen i saken kan innebære særlig fordel, tap eller ulempe for ham selv eller noen som han har nær personlig tilknytning til. Det skal også legges vekt på om ugildhetsinnsigelse er reist av en part.».

Bestemmelsen innebærer at selv om man ikke er automatisk inhabil etter fvl. § 6 første ledd kan man likevel være inhabil etter en nærmere skjønnsmessig vurdering av vilkårene i andre ledd. Det går frem av fvl. § 8 andre ledd første setning at i kollegiale organ treffes avgjørelsen av habilitetsspørsmålet av organet selv, uten at vedkommende medlem deltar.

Er det tatt ulovlige hensyn i inhabilitetsvurderingen? Folkevalgtes møteplikt og stemmeplikt

Klagerne fremhever i punkt 7.2 i klagen viktigheten av lokaldemokratiet og folkevalgtes møteplikt og anfører at inhabilitetsvurderingen er lovbundet, og at inhabilitet ikke skal brukes som et politisk redskap for å nøytralisere opposisjonene i en sak.

Statsforvalteren legger til grunn at den skjønnsmessige vurderingen etter fvl. § 6 andre ledd er å anse som rettsanvendelsesskjønn, dvs. at både kommunens lovtolkning og subsumsjon kan overprøves av Statsforvalteren. Det går frem av fvl. § 8 andre ledd at i kollegiale organ treffes avgjørelsen av organet selv uten at vedkommende er til stede. Habilitetsavgjørelsene i sak 114/20 er truffet av kommunestyret som riktig myndighet.

Når det gjelder den enkelte folkevalgtes møterett og stemmeplikt er dette viktige prinsipper i kommuneloven som skal sikre et velfungerende lokaldemokrati. De går imidlertid ikke foran plikten til å avstå fra å delta i saksbehandlingen dersom man er inhabil etter forvaltningslovens eller kommunelovens regler.

Statsforvalteren vil være tydelig på at det helt klart er ulovlig å bruke habilitetsreglene som et redskap for å politisk nøytralisere meningsmotstandere. Vi kan imidlertid ikke se at det er holdepunkter i saken som gir grunn til å tro at dette har skjedd. I den forbindelse vil vi vise til at av de 16 faste medlemmene som ble funnet inhabile i forkant av kommunestyrets behandling av sak 114/20, tilhørte 10 de partiene (Ap, FNB, MDG, Rødt, Sp og SV) som stemte for vedtatt forslag til omorganisering med tillegg av den uavhengige representanten. Medlemmer fra disse partiene utgjorde altså 62,5 % av de som ble funnet inhabile.

Ettersom grunnlaget for habilitetsvurderingen for alle var knyttet til deres tilknytning til styrene i de kommunale foretakene var også ulempen ved at de ble vurdert inhabile den samme for alle; at man mistet de medlemmene som antagelig hadde best kjennskap til foretakene.

Statsforvalteren kan etter dette ikke se at det er grunnlag for å anta at de folkevalgte i sine habilitetsvurderinger har vektlagt et ønske om å nøytralisere meningsmotstandere.

Grensegangen mellom § 6 første ledd og andre ledd

Hovedregelen er at styremedlem i kommunale foretak ikke blir inhabile etter fvl. § 6 første ledd i saker der foretaket er part. I forbindelse med revisjon av kommuneloven ble det foreslått å innføre valgbarhetsregler der kommunestyremedlemmer ikke ville være valgbare til kommunale foretak. Forslaget ble imidlertid ikke fulgt opp av Stortinget. I komiteens merknader til forslaget jf. Inst. 163 L står følgende:

«Komiteen støtter ikke forslaget i § 9-5 om at medlemmer og varamedlemmer av kommunestyret/fylkestinget ikke skal være valgbare til styrer for kommunale eller fylkeskommunale foretak. Dette gir kommunene mindre handlingsrom enn dagens lov og er også innskrenkende på det kommunale selvstyret. Styremedlemmenes dobbeltrolle bør i stedet håndteres gjennom habilitetsregler.»

Det er med andre ord ikke slik at man har utelukket at styremedlemmers dobbeltrolle i noen tilfeller kan medføre inhabilitet. Det vil fortsatt kunne være et spørsmål som må vurderes etter fvl. § 6 andre ledd. Statsforvalteren legger til grunn at det er det kommunestyret har gjort i saken.

Statsforvalteren vil i det følgende vurdere om kommunestyrets habilitetsvurderinger etter fvl. § 6 andre ledd er innholdsmessig lovlig.

Foreligger det et særegent forhold?

For at det skal foreligge inhabilitet etter fvl. § 6 andre ledd må det dreie seg om et «særegent forhold». Når det gjelder den nærmere forståelse av hva som kan være et slikt særegent forhold viser vi til Kommunal- og regionaldepartementets veileder H-2266, Habilitet i kommuner og fylkeskommuner (heretter kalt veilederen), side 11 og 12.

Kort oppsummert er det slått fast at det ikke er mulig å gi en uttømmende angivelse av hva slags tilknytning til saken eller partene som vil bli regnet som et «særegent forhold». Veilederen understreker bl.a. at en alminnelig og dagligdags situasjon som mange befinner seg i, normalt ikke vil føre til inhabilitet, fordi det da ikke vil foreligge et særegent forhold. Som eksempel viser veilederen til at et medlem av kommunestyret ikke blir inhabil i skolesaker fordi vedkommende har barn i skolen. Men etter omstendighetene kan for eksempel en endring av reglene om skoleskyss bli betraktet som en særlig fordel eller ulempe for et bestemt medlem av kommunestyret eller medlemmets barn slik at det er tale om et særegent forhold.

Saken til behandling gjaldt fremtidig organisering av kommunale foretak, der kommunestyret skulle ta stilling til hvorvidt noen av disse skulle tas tilbake i kommunens egenregi.

Klagerne har vist til at saken ikke er helt ulik den type saker som nevnes i koml. § 11-10 andre ledd andre punktum. Statsforvalteren er ikke enig i dette og viser til at denne bestemmelsen etter sin ordlyd gjelder der en folkevalgt tidligere har behandlet overordnede saker som ansatt i kommunen sml. første punktum i samme bestemmelse. Hensynet bak unntaket i § 11-10 andre ledd andre punktum er at den enkelte ansattes bidrag til saken normalt vil være lite sett i lys av sakens totale

omfang. Denne saken gjelder spørsmålet om inhabilitet som følge av at resultatet i saken vil føre til at den folkevalgte mister sitt verv og godtgjøring for vervet. Fylkesmannen ser det med andre ord slik at bestemmelsen regulerer et annet typetilfelle enn det vi her har å gjøre med. Det er etter dette ikke grunnlag for en analogisk anvendelse av bestemmelsen i koml. § 11-10 andre ledd andre punktum.

Klagerne peker videre på at man som folkevalgt etter koml. § 11-10 fjerde ledd ikke vil være inhabil når det skal velges personer til offentlige tillitsverv og når det skal fastsettes godtgjøring o.l. for slike verv. Denne bestemmelsen gjelder også for kommunestyrets valg til styremedlemmer i kommunale foretak. Klagerne viser også til at man som følge av denne bestemmelsen heller ikke anses inhabil til å delta i behandlingen av om et utvalg skal omorganiseres eller legges ned, og Statsforvalteren vil legge til at det samme vil etter koml. § 9-7 gjelde ved nyvalg til kommunale foretak.

Hensynene bak bestemmelsen i koml. § 11-10 fjerde ledd er nettopp at dersom hovedregelen skulle være inhabilitet ved slike valg ville det kunne skape betydelige praktiske problemer. Bestemmelsen gjelder også fastsettelse av godtgjøring til enkeltpersoner, men bare så langt vedtaket har karakter av en generell bestemmelse. Statsforvalteren vil understreke at bestemmelsen og formålet bak bestemmelsen har likhetstrekk med gjeldende sak. Når det må reises spørsmål ved så mange som 20 personer i kommunestyret sin habilitet i en sak, på mer eller mindre samme grunnlag, taler det etter Statsforvalterens syn til en viss grad for at det ikke er tale om et særegent forhold. Habilitetsspørsmålet er videre knyttet til forhold av en liknende art som de tilknytningsforhold som er særlig unntatt i koml. § 11-10 fjerde ledd og det kan derfor være grunn til å anvende bestemmelsen analogisk i denne saken.

Statsforvalteren legger til grunn at kommunestyret har vurdert spørsmålet om analogisk anvendelse av koml. § 11-10 fjerde ledd ved behandlingen av habilitetsspørsmålet. Det vises bl.a. til bestemmelsen i kommuneadvokatens notat. I notatet vises det til forarbeidene til bestemmelsen hvor det er fremhevet at inhabilitet ved valg og fastsettelse av godtgjøring vil gjøre det praktisk vanskelig å vedta reglement for møtegodtgjørelse, og samtidig blir det understreket at *«dersom det gjelder godtgjøring eller lønn for et konkret arbeid eller annen form for individuell fastsetting for en enkelt folkevalgt, mener departementet man er utenfor bestemmelsen.»*. I notatet blir det videre pekt på at vedtakelse av reglement er en generell beslutning som kan sammenlignes med en overordnet sak, mens det i denne saken er spørsmål om å frata en bestemt krets et lønnet verv de er tildelt. Statsforvalteren merker seg at bestemmelsen var tema i debatten om inhabilitet i kommunestyret. På spørsmål om forskjellen i denne saken og andre saker om omorganisering av utvalg og styreer pekte en representant på at saken skiller seg fra bestemmelsen i § 11-10 fjerde ledd fordi det overordnede temaet er omorganisering av 4 til 6 kommunale foretak og da samtidig en omorganisering av et stort antall arbeidsplasser.

Statsforvalteren legger til grunn at kommunestyrets flertall har vektlagt at saken også kan sies å ha likhetstrekk med individuell fastsetting av godtgjøring som normalt fører til inhabilitet. Videre har man altså lagt vekt på at saken skiller seg fra koml. § 11-10, fjerde ledd fordi omorganiseringen også får betydning for de ansatte i foretakene i større grad enn ved en ren utskifting av styrets medlemmer. De 6 foretakene består av totalt 577 årsverk. Det blir også fremholdt at de som ble vurdert inhabile utgjorde en mindre andel av kommunestyret som helhet og at samtlige som ble funnet inhabile ble erstattet med vara. Habilitetsspørsmålet ville slik sett ikke få slike konsekvenser som koml. § 11-10 fjerde ledd søker å forhindre.

Spørsmålet om det foreligger inhabilitet etter fvl. 6 annet ledd vil bero på skjønn. Selv om det knytter seg en viss tvil til om de folkevalgtes tilknytning til saken i dette tilfellet må sies å være et

særegent forhold, og avgjørelsen er truffet med knapt flertall, kan ikke Statsforvalteren se at det er åpenbart at kommunens skjønn i dette tilfellet er ulovlig.

Er det særegne forholdet egnet til å svekke tilliten til den folkevalgtes upartiskhet i saken?

Selv om det foreligger et særegent forhold vil vedkommende likevel ikke være inhabil dersom forholdet ikke er egnet til å svekke tilliten til tjenestemannens upartiskhet i den konkrete saken som er til behandling.

Ved vurderingen skal det blant annet legges vekt på om avgjørelsen kan innebære «særlig fordel, tap eller ulempe for ham selv eller noen han har nær personlig tilknytning til.». Den særlige fordelene kan være av både ideell, økonomisk, faglig eller prestisjemessige grunner jf. veilederen s. 14.

Statsforvalteren legger følgende til grunn:

Kari Nessa Nordtun (Ap) er leder for Stavanger utvikling, men mottar ikke godtgjøring fordi det inngår i ordførervervet. Klagerne har anført at vervet ikke inngår i det arbeidet som er tillagt vervet og at det derfor heller ikke er noe som tilsier at hun ikke kan kreve honorar. I folkevalgtes arbeidsvilkår § 5-2 som omhandler ordførerens godtgjøring er det slått fast at «*Godtgjøringen omfatter alt arbeid som tillegges vervet, og det tilstås derfor ikke møtegodtgjøring. Honorar i eksterne organer (se §4.4) kan komme i tillegg.*»

Statsforvalteren vil bemerke at kommunale foretak er et kommunalt organ jf. koml. § 5-2 og folkevalgtes arbeidsvilkår § 4.3. Det er altså ikke et eksternt organ etter folkevalgtes arbeidsvilkår § 4-4. Statsforvalteren legger etter dette til grunn at ordføreren ikke kan motta særskilt godtgjøring for sitt verv som styreleder i Stavanger utvikling.

Det er ikke stilt særlig spørsmål ved habilitetsvurderingen av de øvrige tre som ikke ble funnet inhabile og Statsforvalteren tar ikke nærmere stilling til vurderingene som er gjort i forhold til disse.

Dag Mossige (Ap) er leder i Stavanger parkering og varamedlem i Stavanger utvikling.

Arnt-Heikki Steinbakk (Ap) er medlem i Stavanger boligbygg.

Sissel B. Fuglestad (Ap) er medlem (nestleder) i Sølvberget og Stavanger natur- og idrettsservice.

Frode Myrhol (FNB) er medlem (nestleder) i Stavanger utvikling.

Daria Maria Szymaniuk (MDG) er leder i Stavanger byggdrift.

Erik Fareth Sakariassen (SV) er leder i Sølvberget

Mimir Kristjansson (Rødt) er medlem i Stavanger utvikling

Bjarne Kvadsheim (Sp) er leder i Stavanger natur- og idrettsservice

Morten Malmin (FNB) er leder i Stavanger boligbygg

John Peder Hernes (H) er medlem i Stavanger utvikling

Nils Petter Flesjå (H) er medlem i Sølvberget

Mats Danielsen (Frp) er medlem i Stavanger parkeringssselskap

Jan Erik Søndeland (V) er medlem i Stavanger natur- og idrettsservice, Stavanger byggdrift og Stavanger utvikling

Anne Kristin Vik Bruns (Krf) er medlem i Sølvberget

Rune Askeland (MDG) er varamedlem i Stavanger byggdrift.

Sara Nustad Mauland (Rødt) er varamedlem i Stavanger utvikling.

Statsforvalteren legger til grunn at habilitetsspørsmålet for samtlige av de som ble vurdert var knyttet til om man er styremedlem eller styreleder i ett av de kommunale foretakene. Det fremstår som at det er lagt avgjørende vekt på hvilke forventninger de kan ha til økonomisk godtgjørelse for vervet. Forventet honorar for leder i et kommunalt foretak utgjør kr 70.504,- og for medlem kr. 40.892,-. I veilederen står det på s. 13:

*«Dersom avgjørelsen i saken vil innebære «særlig fordel, tap eller ulempe» for tjenestemannen, så **skal** det legges vekt på dette ved vurderingen av habilitetsspørsmålet. For at noe skal utgjøre en **særlig** fordel, tap eller ulempe for tjenestemannen, den folkevalgte eller deres nærmeste må det dreie seg om en fordel eller ulempe som tilkommer vedkommende spesielt, eller som han eller hun vil merke i spesielt stor grad. Hvis mange eller en ubestemt krets vil få tilsvarende fordel eller ulempe er det ingen særlig fordel eller ulempe for tjenestemannen»*

Statsforvalteren legger til grunn at saken gjelder omorganisering av de kommunale foretakene og at avgjørelse i saken vil bety at man enten mister eller beholder et styreverv. Det kan være knyttet prestisje til å sitte i slike styreverv og helt konkret er det knyttet en økonomisk godtgjørelse på rundt kr 40.000,- som styremedlem og rundt kr 70.000,- som styreleder. Statsforvalteren har ikke innvendinger til kommunestyrets vurdering av at avgjørelse i saken vil medføre en fordel eller ulempe for de folkevalgte som også har et slikt styreverv, og at dette er en fordel eller ulempe som tilkommer disse spesielt.

Videre skal fordelene eller ulempene være egnet til å svekke tilliten til den folkevalgte. Det er ikke foretatt en nærmere vurdering av vervets og godtgjøringens betydning for den enkelte folkevalgte, utover at de besitter dette og en objektiv vurdering av at kr 40.000,- eller 70.000,- i godtgjøring kan bli oppfattet som en sum av betydning. Selv om spørsmålet om hvilken betydning den aktuelle ulempen eller fordelene innebærer for den enkelte kan være relevant i noen tilfeller, vil det ikke alltid være nødvendig med en slik vurdering. Vi viser til NOU 2019: på s. 226 om habilitetsgrunnene etter gjeldende rett hvor det står: «I lovens uttrykk «egnet til å svekke tilliten» ligger at det må foretas en objektiv vurdering av hvordan forholdet vil fremtre utad for partene og for offentligheten generelt. Dette innebærer blant annet at en person kan være inhabil selv om det særegne forholdet rent faktisk ikke ville ha påvirket behandlingen av saken.» Årsaken til at man legger et objektivt vurderingstema til grunn er at et viktig formål bak reglene om inhabilitet er at partene og allmennheten skal ha tillit til at det skjer en forsvarlig saksbehandling i forvaltningen og samtidig at man skal beskytte beslutningstakerne mot at det sår tvil om deres troverdighet. Det siste hensynet er særlig viktig for

folkevalgte som til vanlig har både møte- og stemmeplikt jf. koml. § 8-1. Statsforvalteren forstår det slik at dette har vært tungtveiende hensyn i flertallets vurdering av habilitetsspørsmålet.

Samtlige av de som ble funnet inhabile var enten leder eller medlem i et kommunalt foretak og mottok etter dette godtgjøring med unntak av to. Sara Nustad Mauland er kun varamedlem i Stavanger utvikling, men hun skulle tre inn som medlem og det var dette som gjorde at hun ble funnet inhabil. Hun kunne da forvente samme økonomisk godtgjøring fremover, som andre styremedlemmer. Rune Askeland er også kun varamedlem, men det går frem av opptaket at han ble vurdert inhabil på grunn av sin «nære relasjon» med Daria Maria Szymaniuk. Hun ble funnet inhabil fordi hun er leder i Stavanger byggdrift. Statsforvalteren har fått opplyst at de er samboere og har ikke innvendinger til at Askeland vurderes inhabil etter en skjønnsmessig vurdering på denne bakgrunn da dette er et tilknytningsforhold som minner sterkt om de relasjoner beskrevet i fvl. § 6 første ledd bokstav c. Statsforvalteren kan etter dette ikke se at noen er vurdert inhabile utelukkende på bakgrunn av at de er vara til et styre i kommunalt foretak.

Statsforvalteren legger etter dette til grunn at de hensynene kommunestyrets flertall har vektlagt ved vurderingen er saklige og rimelige.

Klagerne har på sin side fremhevet det store antallet inhabile i saken og at det er uheldig for demokratiet når disse settes på sidelinjen i en politisk viktig sak. Statsforvalteren viser i den forbindelse til at fvl. § 6 andre ledd åpner for at det må skje en helhetsvurdering der det ses hen til de hensynene som ligger til grunn for habilitetsreglene. I en slik vurdering vil det også være aktuelt å vektlegge at det i noen tilfeller kan være vanskelig å finne en erstatter for den inhabile. Statsforvalteren ser imidlertid at kommunestyrets flertall ikke fant grunn til å vektlegge dette i sin vurdering da alle de inhabile ble erstattet av et varamedlem i kommunestyret. Statsforvalteren vil også fremheve at det ikke oppstod en situasjon der enkelte partier ble vesentlig hardere rammet av inhabilitetsbeslutningene enn andre.

Statsforvalteren kan etter en konkret helhetsvurdering ikke se at kommunestyrets vurderinger var ulovlige eller at det er vektlagt utenforliggende hensyn i saken.

Har vedtaket blitt til på lovlig måte?

Habilitet i Utvalg for arbeidsliv og lønn

Klagerne viser til at ingen ble funnet inhabile da saken ble behandlet i Utvalg for arbeidsliv og lønn og ber Statsforvalteren vurdere habiliteten til utvalget spesielt.

Klagerne opplyser at flertallspartiene hadde et annet syn på saken da den ble behandlet i Utvalg for arbeidsliv og lønn, og argumenterte med at spørsmålet om inhabilitet ikke var relevant når det var et partssammensatt utvalg. De viser også til at mindretallets forslag fikk 5 stemmer og flertallet 6 slik at det i dette utvalget skulle lite til for å få flertall for mindretallets forslag. I utvalget satt Mimir Kristjansson, Arnt-Heikki Steinbakk, Nils Petter Flesjå, Morten Malmin og Jan Erik Søndeland som alle ble funnet inhabile da saken ble behandlet i kommunestyret.

Statsforvalteren kan ikke se at utvalget hadde rettslig grunnlag for å vurdere spørsmålet om habilitet annerledes enn kommunestyret. Selv om utvalget er et partssammensatt utvalg der de folkevalgte representerer arbeidsgiversiden gjelder habilitetsreglene for disse på vanlig måte. Statsforvalteren viser til at det fremstår som at kommunestyrets flertall ved habilitetsvurderingen har lagt vesentlig

vekt på at omorganiseringen omfattet mange ansatte og at styrehonorarene i så måte kunne fremstå som en særlig fordel som var egnet til å svekke tilliten til den enkeltes upartiskhet.

Statsforvalteren vil imidlertid understreke at denne feilen er rettet opp ved den senere behandling av saken i kommunalutvalget, formannskapet og kommunestyret. Utvalg for arbeidsliv og lønn har kun innstillingsrett innstillingsrett for videre behandling av saker til kommunalutvalg, formannskap og kommunestyre og endelig vedtaksmyndighet ligger hos kommunestyret.

Kommunen vurderte i ettertid at de som er styremedlem i kommunale foretak var inhabile. Mimir Kristjansson, Arnt-Heikki Steinbakk, Nils Petter Flesjå, Morten Malmin og Jan Erik Søndeland skulle derfor ikke ha deltatt i behandlingen da sak om framtidig organisering av kommunale foretak ble behandlet i utvalg for arbeidsliv og lønn. Statsforvalteren finner imidlertid ikke grunn til å anta at feilen har virket inn på det endelige vedtakets innhold jf. fvl. § 41.

Habilitetsvurderingen i møtet i kommunalutvalget

Klagerne viser til at inhabilitet ikke tidligere hadde vært tema under saksbehandlingen før det i dette møtet ble informert om at det var kommet et krav om habilitetsvurdering av alle valgte representanter som hadde styreverv i foretakene, og det ble referert til at kommuneadvokaten hadde konkludert med at disse måtte anses for inhabile. De viste til at man ikke hadde forberedt seg godt på spørsmålet og at vedtak om inhabilitet led av saksbehandlingsfeil som følge av mangelfull utredning.

Statsforvalteren har forståelse for at habilitetsspørsmålet var vanskelig å ta stilling til for utvalget når det oppstod like før saken skulle behandlet uten at det forelå en nærmere utredning. Kommuneloven åpner imidlertid for at et folkevalgt organ med alminnelig flertall kan vedta å utsette realitetsbehandlingen av en sak jf. koml. § 11-3 fjerde ledd. Det går frem av protokollen fra møtet 24.11.2020 at saken ble tatt til foreløpig orientering og utsatt til neste møte 01.12.2020. Til saken før den ble behandlet i møtet 01.12.2020 fulgte et grundig notat utarbeidet av kommuneadvokaten. Det gikk bl.a. frem av notatet vurdering fra professor emeritus Jan Fritjof Bernt, et svar fra Statsforvalteren og kommuneadvokatens egen vurdering av spørsmålet. Totalt sett finner Statsforvalteren at notatet gav de folkevalgte et godt grunnlag for å foreta en selvstendig vurdering av habilitetsspørsmålet. De folkevalgte hadde også hatt anledning til å sette seg inn i spørsmålet på eget grunnlag i perioden. Statsforvalteren understreker at det er de folkevalgte selv som er nærmest til å vurdere om de har tilstrekkelig informasjon til å fatte vedtak i en sak og at dersom de skulle mene at de fortsatt ikke hadde et godt nok grunnlag for å ta stilling til saken, kunne de med hjemmel i koml. § 11-3 fjerde ledd utsatt saken på nytt.

I tillegg til de som ble vurdert inhabile da saken ble behandlet i kommunestyret, deltok Leif Arne Moi Nilsen i møtet, og ble funnet inhabil til å delta i behandlingen av saken. Klagerne stiller spørsmål ved lovligheten av habilitetsvurderingen av Moi Nilsen og peker på at Moi Nilsen kun er vara til to kommunale foretak. Statsforvalteren har bedt kommunen om en nærmere redegjørelse for de vurderinger som er lagt til grunn for beslutningen om at han er inhabil og har fått opplyst at han har vært vara for Harestad i Stavanger Boligbygg KF på jevnlig basis over en lengre periode, og at det er forventet at Harestad vil søke fritak fra sine verv.

Statsforvalteren har på denne bakgrunn ikke innvendinger til habilitetsvurderingen av Moi Nilsen.

Statsforvalteren finner ikke at behandlingen led av saksbehandlingsfeil som følge av mangelfull utredning.

Redusert taletid da habilitetsspørsmålet ble behandlet i kommunestyret

Etter forslag fra varaordfører ble den enkeltes taletid redusert til 2 minutt. Replik-adgangen ble også tatt bort. Dette er en begrensning av mindretallets grunnleggende ytringsfrihet. Kommunelovens utgangspunkt er at medlemmer i et folkevalgt organ har møte-, tale- og stemmerett i det organet man er medlem av jf. koml. § 8-1. Kommuneloven regulerer ikke taleretten utover dette, og det er slik sett opp til kommunestyret selv å vedta nærmere saksbehandlingsregler i de folkevalgte organer, jf. § 11-12. Statsforvalteren viser til Stavanger kommunes saksbehandlingsreglement vedtatt 21. oktober 2019 § 11 der det er slått fast at før behandling av en sak et påbegynt, og under debatten, kan organet med alminnelig flertall etter forslag fra leder vedta at taletiden skal avgrenses. Dette gjelder så vel for innlegg som for replikker. Statsforvalteren legger til grunn at det var varaordfører som fungerte som leder når habilitetsspørsmålet ble behandlet.

Statsforvalteren kan ikke se at det var ulovlig å redusere taletiden til 2 min.

Betydning av at møtet ble avholdt som fjernmøte

Klagerne viser til at saken ble behandlet som fjernmøte og da spørsmålet om inhabilitet skulle behandles i forbindelse med behandling av sak 114/20, deltok fire varamedlemmer via teams. I klagen står det at kommunestyrerepresentanter i de to salene ikke kunne se, høre eller kommunisere med disse fire deltakerne. Det går frem av koml. § 11-7 at fjernmøte innebærer at deltakerne ikke sitter i samme lokale, men at de via tekniske hjelpemidler likevel kan se, høre og kommunisere med hverandre. Politisk sekretariat har bemerket at de fire representantene som deltok via teams var koblet til salen med lyd, og de hadde anledning til å be om ordet på samme måte som representantene som deltok fysisk. De ville da komme på storskjerm, på lik linje med representantene som deltok fysisk. Det var et problem med en av deltakerne som ikke klarte å votere i chaten, men hun ble ringt opp på telefon og fikk da votert via telefon og Statsforvalteren legger til grunn at muntlig tilkjenneivelse av hva man stemmer for er i samsvar med kommunelovens bestemmelser.

Statsforvalteren kan etter dette ikke se at det foreligger brudd på bestemmelsen om fjernmøter ved gjennomføringen av møtet.

Manglende oppdeling av saker er i strid med god forvaltningsskikk

Klagerne viser til at manglende oppdeling av saken ledet svært mange inn i inhabilitet og fremholder at de fleste som ble funnet inhabile hadde en svært perifer tilknytning til de fleste av de kommunale foretakene som var omfattet av omorganiseringen.

Statsforvalteren vil bemerke at selv om det i stor grad er opp til administrasjonen å fremme saker til det enkelte møtet så er det lederen av det folkevalgte organet som setter opp saklisten til hvert enkelt møte jf. koml. § 11-3 første ledd, det går videre frem av samme paragraf fjerde ledd at et folkevalgt organ med alminnelig flertall kan vedta å utsette en sak som er oppført på den utsendte saklisten. Det går frem av protokollen at det ble foreslått å sende saken tilbake til kommunedirektøren og at den skulle deles opp i seks saker, en for hvert enkelt KF, for så å sende den tilbake til politisk behandling. Dette forslaget fikk imidlertid ikke flertall.

Statsforvalteren legger til grunn at det må være opp til kommunestyret selv å bestemme hvordan saken på best måte skal legges frem og hva som gir kommunestyret best grunnlag til å fatte en informert beslutning.

Saken ble behandlet i tråd med kommunelovens bestemmelser og Statsforvalteren ser ikke at behandlingen av saken under ett må sies å stride mot god forvaltningsskikk.

Vedtak:

Kommunestyrets beslutning om inhabilitet i forkant av behandlingen av sak 114/20 den 14.12.2020, og kommunalutvalgets beslutning om inhabilitet i forkant av behandlingen av sak 115/20 den 24.11.2020 opprettholdes.

Kommunestyrets vedtak i sak 114/20 opprettholdes.

Med hilsen

Lone Merethe Solheim
statsforvalter

Monica Nessa
avdelingsdirektør

Dokumentet er elektronisk godkjent

Kopi til:
Høyres kommunestyregruppe